ଏ.ପି. ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଜି. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ନଭେମ୍ବର 1,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନା ଅଧିନିୟମ, 1971 :

ଧାରା 12—ଆରକ୍ଷୀ ବାସଗୃହକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ପ୍ରାଚୀର—ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପଥକୁ ବାଧା ଦେଇଥିବା କାରଣରୁ ପ୍ରାଚୀର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ—ଆରକ୍ଷୀ ନୋଟିସ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବାରୁ ଏକପାକ୍ଷିକ ଡିକ୍ରି ମଞ୍ଜୁର—ପ୍ରାଚୀର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ ପରୱାନା ଜାରି—ଆରକ୍ଷୀ ଅଧିକାରୀମାନେ ପରୱାନା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିବା—ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଥାନାକୁ ନିଆଗଲା—ଦର୍ଶାଗଲା: ସମ୍ପୃକ୍ତ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଆଇନ ପ୍ରତି କୌଣସି ସମ୍ମାନ ନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ପରୱାନାର ନିଷ୍ପାଦନରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଆଇନକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେଇଥିଲେ—ତେଣୁ ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଜିଦଖୋର ସାହସିକତାର ସହିତ ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅବମାନନା ଅଟେ—ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନାକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 14821/1996 ।

ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 2433/1955ରେ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 21.11.95 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ କେ. ଅମରେଶ୍ୱରୀ ଏବଂ ଜି. ପ୍ରଭାକର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଲ୍.ଏନ୍. ରାଓ, ଆର୍.ଏସ୍. କ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ପି.ପି. ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ନିଜାମାବାଦ ସହରର ପୋଲିସ ଲାଇନ୍ସରେ ଆରକ୍ଷୀ ବାସଗୃହକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାଚୀର ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ନିଜାମାବାଦ ଜିଲ୍ଲା ମୁନ୍ସିଫଙ୍କ ନଥିରେ ଓଏସ୍ ସଂଖ୍ୟା 123/1991ରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଆଧାର ରଖାଗଲା ଯାଇଥିଲା ଯେ, ପୋଲିସ ପ୍ରାଚୀରର ନିର୍ମାଣ ସର୍ବସାଧାରଣ ପଥରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ପୋଲିସ ନୋଟିସ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେବାରୁ 12 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 1991ରେ ଏକପାଖିଆ ଡିକ୍ରି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ଡିସେମ୍ବର 1, 1991 ରେ ଡିକ୍ରି-ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦନ ଆବେଦନ ରଖାଯାଇଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଷ୍ପାଦନ ପାଇଁ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ 1996 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 7 ତାରିଖରେ ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ପରୱାନା ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରୱାନାକୁ ନିଷ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ଭଟ୍ଟଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାଚୀର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସହିତ ଭେଙ୍କେୟା, ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ କର୍ମଚାରୀ, ସୟଦ ଅହମଦ ଅଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଜି. ବିନାୟକ ରାଜ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସର୍ବେକ୍ଷକଙ୍କ ସହିତ ସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଥିଲେ, ନଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ, ମଣ୍ଡଳ ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ ନରସିଂହ ରାଜୁ, ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆରକ୍ଷୀ ଦଳ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପରୱାନା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଥାନାକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ଏହା ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବିବୃତି ଅଟେ ଯେ, ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀ ବୋଲି ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପରୱାନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଆସିଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଥାନାରେ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିଲା । ସେହି ବିବୃତି ଆଧାରରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି । ତେଣୁ, ଆମକୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଯେତେବେଳେ ସରକାରୀ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକପାକ୍ଷିକ ଡିକ୍ରିକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ମନା କରାଯିବା ଉପରେ ଦାଖଲ ଅପିଲରେ ଏହି ମାମଲା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣାଯାଇଥିଲା, 21 ଏପ୍ରିଲ 1996ରେ ଆରକ୍ଷୀ ମଣ୍ଡଳ ନିରୀକ୍ଷକ, 4-ଟାଉନ, ନରସିଂହ ରାଜୁ ଆରକ୍ଷୀ ମଣ୍ଡଳ ନିରୀକ୍ଷକ,

ପି.ଏସ୍. ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ ମୁରଲୀ, 4-ଟାଉନ ଥାନା, ଇ. ନିରଞ୍ଜନ, ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ, 4-ଟାଉନ ଥାନା ଏବଂ ହମିଦ, ରିଜର୍ଭ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦଳକୁ ଆମେ ସ୍ୱତଃପ୍ରବୃତ ହୋଇ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ନୋଟିସ ଜାରି କରିଥିଲୁ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ମଣ୍ଡଳ ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ ନରସିଂହ ରାଜୁ ଏବଂ ଆରକ୍ଷୀ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେଠାରେ ଗୁରୁତ୍ୱହ୍ରାସ କରିବା ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା; ସେମାନେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଯେ, ଏକ କୋଳାହଳ ହୋଇଥିଲା; ଆରକ୍ଷୀ କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଜନସାଧାରଣ ପରସ୍ପର ଉପରେ ପଥର ଫିଙ୍ଗା ହେବା ଯୋଗୁଁ ଭିଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳା ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ସେଠାରେ ପାଖାପାଖି 300ରୁ 400 ଲୋକ ଏକାଠି ହୋଇଥିଲେ । ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜନତାକୁ ଘଉଡ଼ାଇବା ପାଇଁ, ସେମାନେ ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳା ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ପରୱାନା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବାର ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନଥିଲା । ସେହି ବିବୃତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ନିଜାମାବାଦ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କୁ, ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସହିତ ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛୁ । ବିଜ୍ଞ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଜୁଲାଇ 19, 1996ରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତିରେ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ମଧୁସୂଦନ ଭଟ୍ଟ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଏବଂ ଶ୍ରମିକମାନେ ପ୍ରାଚୀର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ ପରୱାନା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନାଜିର ପି.ଭେଙ୍କୟା, ବେଲିଫ୍ ଜି. ବିନାୟକ ରାଜ ଏବଂ ଏସ.ଏ. ଅଲି ତଲବ ଜାରି ପରିବେଷକଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନାଜିରଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧୁସୂଦନ ଭଟ୍ଟ ଏବଂ ଭେଙ୍କୟାଙ୍କ ସହିତ ପରୱାନା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ । କୋଳାହଳ ଏବଂ ଆଇନ ଶୃଙ୍ଖଳା ସମସ୍ୟା ଥିଲା ବୋଲି ନିରୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକଙ୍କ ଆଳ ମିଥ୍ୟା ଏବଂ ଭିତ୍ତିହୀନ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା; ଉଭୟ ପକ୍ଷରୁ କାହାକୁ କୌଣସି ଆଘାତ ଲାଗିନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପରୱାନା ସହିତ ପ୍ରାଚୀର ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ଜଣେ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଜୋରଜବରଦସ୍ତ ପୋଲିସ ଜିପ ଭିତରକୁ ଠେଲି ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ, ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଥାନାକୁ ନେଇଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଭୁଲରେ ଥାନାରେ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ, ତାହା ଏବେ ବିଚାରାଧୀନ ଏକ ମାମଲା । ତେଣୁ, ଆମକୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଭିତରକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: ଆରକ୍ଷୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପରୱାନା ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ କି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅବମାନନା କରିଥିଲେ କି? ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦୁଇ ଜଣ ମୁଖ୍ୟ କନେଷ୍ଟବଳ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷିତ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀ ସଂଖ୍ୟା 6 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା କିମ୍ବା ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଆରକ୍ଷୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଅଧସ୍ତନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କିମ୍ବା ତଲବ ପରିବେଷକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇ ନାହିଁ କିମ୍ବା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରାଯାଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ, ଏହି ତିନି ଜଣ ଅଧିକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏକ ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ଥିତି ଥିବାର ଆଳ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ଥିତିର ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ତଥ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ପରୋକ୍ଷ ସ୍ୱୀକାରକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ପ୍ରମାଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟଥା, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ଥିତି ଯୁକ୍ତି କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା । ସେହି ଦିନ ସେମାନେ ସହରରେ ଉପସ୍ଥିତ ନଥିଲେ ବୋଲି ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟତ୍ର ସ୍ଥିତିର ଆଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି । ଏହିପରି, ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ଆରକ୍ଷୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହା ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ, ସେହି ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରୱାନା ନିଷ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ, ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗିବା ପରେ ପୋଲିସ ପ୍ରାଚୀର ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିଥିଲା । ଏହା ଆଇନ ପ୍ରତି କୌଣସି ସମ୍ମାନ ନଥିବା ଆରକ୍ଷୀଙ୍କ ଅବଜ୍ଞା ମନୋଭାବକୁ ଦର୍ଶାଏ; ଏହା ଆରକ୍ଷୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଅବାଧ ଆଚରଣ ଅଟେ । ପୋଲିସ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଥିଲା; ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6, ପୁନଃନିର୍ମିତ ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ପ୍ରାଚୀର ଯାହା ରାସ୍ତାକୁ ବାଧା ଦିଏ, ସେଥିରେ ଏକ ଗେଟ ଖୋଲି ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ମାଗଣା ଗମନାଗମନ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଜିଦ୍ ଧରିଥିଲେ । ଆଲୋଚନାଗୁଡ଼ିକ ବିଫଳ ହୋଇଛି । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ, ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅବଗତ କରିବା ପାଇଁ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ଭେଟିଥିଲେ । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିବ ଯେ, ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଆଇନ

ପ୍ରତି କୌଣସି ସମ୍ମାନ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନେ ଆଇନକୁ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଆରକ୍ଷୀ କର୍ମଚାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରାଚୀର ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ ଡିକ୍ରି-ଧାରକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ପରୱାନାର ନିଷ୍ପାଦନ କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାର୍ବଜନୀନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଆଇନକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେବାର ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ପରୱାନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ବେଆଇନ ଭାବରେ ବାଧା ଦିଅନ୍ତି । ତେଣୁ, ସେମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏବଂ ଇଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ଜିଦ୍‌ଖୋର ସାହସିକତା ସହିତ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅବମାନନା କରିଛନ୍ତି ।

ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେବ; ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ'ଣ ଦଣ୍ଡ ଲାଗୁ କରାଯିବ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ନିରୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ମତ ରଖିଛନ୍ତି ଯେ, ଟଙ୍କା ବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ଏକ କୋଳାହଳ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ସେମାନେ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ; ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ବିଜ୍ଞ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କହିଛନ୍ତି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକରେ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି କୌଣସି ସମ୍ମାନ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଆଇନକୁ ନିଜ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀମତୀ କେ. ଅମରେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ଜରିମାନା ଲାଗୁ କରିବା କ୍ଷତରେ ଲୁଣ ଛିଞ୍ଚିବା ହେବ କି; ଏହାକୁ କ'ଣ କମ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ଯଥାର୍ଥତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ? ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମ ବିଚାରିତ ମତର ଯେ, ମଣ୍ଡଳ ନିରୀକ୍ଷକ ଏବଂ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ, ଯଥା, ନରସିଂହ ରାଜୁ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତଦନୁସାରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ 2 ମାସ ଅବଧି ପାଇଁ ସରଳ କାରାବାସ ଭୋଗିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ସହିତ, ସେମାନଙ୍କୁ 2,000 ଟଙ୍କା ଜରିମାନା ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ 2000 ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଅନାଦେୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି 15 ଦିନର ଜେଲଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଜୋରିମାନା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ପକେଟରୁ ପଇଠ କରାଯିବ । ନିଜାମାବାଦର ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ ସେମାନଙ୍କ ବେତନରୁ ତାହା କାଟି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖାତାରେ ଜମା କରିବା ଉଚିତ ।

ଦୁଇ ଜଣ ମୁଖ୍ୟ କନଷ୍ଟେବଳ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷିତ ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ, ସେମାନେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଯଦିଓ ସେମାନେ ପରୱାନାର ନିଷ୍ପାଦନରେ

ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଦଳର ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ । ତେଣୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଧାରା 12 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ 1,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଛି । ଖିଲାପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି 15 ଦିନର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଜୋରିମାନା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ପକେଟରୁ ପଇଠ କରାଯିବା ଉଚିତ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଦରମାରୁ କାଟିନେବା ଉଚିତ । ଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକଙ୍କ ଜରିମାନା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଖାତାରେ ସମାନ ଭାବରେ ଜମା ହେବ । ତଦନୁସାରେ ଉପରୋକ୍ତ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବମାନନା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ଏକତରଫା ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଅପିଲ ଖାରଜ ହୋଇଛି । ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଏକ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ନିଜାମାବାଦ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ଆଦେଶ ନିଜାମାବାଦ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ଏ.ପି. ଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ନିବନ୍ଧକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଜାରି କରିବାକୁ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସେମାନେ ଆତ୍ମ ସମର୍ପଣ କରିବା କରିବା ପରେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାରାଗାର, ଚଞ୍ଚଲଗଡ଼, ହାଇଦ୍ରାବାଦ, ଏ.ପି. ରେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ । ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଅନୁପାଳନ ବିଷୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିବନ୍ଧକଙ୍କୁ ଏକ ବିବରଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଜି.ଏନ୍. ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

—— o ——

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ:</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଅନୁବାଦକ</u>

ଯୋଗେଶ୍ୱର ହୋତା

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।